

Rozhlasová série [2010]

redaktor Pavel Ryjáček

01 Ffie jako tázání (a to vrtavé) – kritika

Kritika zaměřená k sobě a na sebe : potřeba znovu začínat s „abecedou“

(zase jednou začít s Buchstabenlehre – Heidegger)

to neznamená odhodit vše, čeho už bylo dosaženo, ale naopak toho (přesněji něčeho, toho nejvhodnějšího) konečně využít, ale „na sebe“

může to někdy vypadat příliš abstraktně, ale je to nutné

dodatečná poznámka: specifičnost ffie je v tom, že je s to kriticky analyzovat své vlastní již vykonané aktivity (tedy také reflektovat své reflexe)

02 dlouhý spor mezi důrazem na rozum a důrazem na zkušenost; byl založen na omylu – ten rozpor je zdánlivý – lze odhalit zdroje toho omylu: vidíme, slyšíme atd. jen tady a teď – a to by nemělo smysl, pokud bychom to neinterpretovali v kontextu toho, co jsme viděli, slyšeli atd. už dříve (ale co tu teď není), takže ten kontext si musíme sami ustavit a postavit (správně nebo nesprávně)

příklad: kauzalita – dnes je to koncepce naprosto neudržitelná, ale stále se jen podnikají kompromisy, místo co by se šlo k „základům“ (k „abecedě“)

03 reaktivita a její základní problém: zdroj integrace

příklad: výbuch plynu v relativně uzavřeném prostoru (nepravá událost)

04 jiný příklad: živé bytosti – důležitost komplikovaného zajištění rovnovážných stavů (ekvilibria) – problém normality a „normálů“

05 další příklad: sociální skutečnosti – vztahy mezi živými bytostmi jakožto tzv. „pravými“ jsoucnými, které však překračují povahu pouhých „hromad“ (les, hejno, smečka, společenství jako kmen, kultura, civilizace)